

Christoph Martin Burchard

**Programma, Qvo Rector Universitatis Rostochiensis Mart. Christoph.
Burchardus, Medicinæ Doct. & Prof. Publ. Ordinarius ... Qvadragesimalia Sacra,
rite ac pie celebranda solemniter indicit & ad Meditationem sanctam Passionum
Redemptoris Cives Academicos fideliter & Autoritate, qua nunc pollet,
sincerissime adhortatur**

Rostochii: Typis Joh. Jac. Adleri, [1727?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn877011583>

Druck Freier Zugang

T. 512.

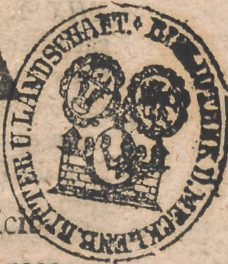
1727. Fasten.

~~M-1256. 196.~~

Q 1727.

PROGRAMMA,
^{Quo}
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHENSIS
MART. CHRISTOPH.
BURCHARDUS,
Medicinæ Doct. & Prof. Publ. Ordinarius,
Facultatis suæ Decanus, & Civitatis
Archiatr,

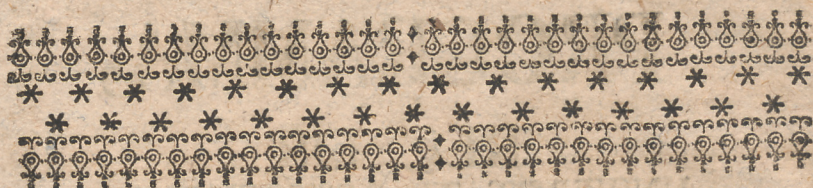
QVADRAGE-
SIMALIA
SACRA,

rite ac pie celebranda solemniter indicit
& *ad Meditationem sanctam*
PASSIONUM REDEMPTORIS
CIVES ACADEMICOS
fideliter & Autoritate, qua nunc pollet,
fincerissimè adhortatur.

ROSTOCHII,
Typis Joh. Jac. Adleri, SERENISS. PRINCIP. & ACAD. Typogr.

M. 1256 196

xivit, quod novistis

Cives Optimi Aestumatissimique, hora forte ad nonam vespertinam tendente, Redemptor, & egressus abiit, juxta consuetudinem, in montem Oblivarum. Luc. XXII. 39. confimile etenim fecerat alio tempore Jo. VIII. 1. & diebus Paschatis ultimi antecedaneis Luc. XXI. 37;

Ne' & occulere se aut caliginosa nocte secretum captare videretur, locum hunc & modum, secessus proditor ipse expertus erat, *quia saepe congregatus est Jesus ibi cum Discipulis suis. Jo. XIIX. 2.* Immo, cum tandem sacrificium & munus non exegerat justissimus DEUS, ut in eo acquiesceret, satisfactione potitus, & ea propter aures foderat Messiae; hinc Mediator iste DEI ac hominum 1. Tim. II. 5. dixit: *Ecce veni, in Volumine Libri scriptum est de me. Facere voluntatem Tuam DEUS Mi desideravi & Lex Tua in visceribus meis. Ps. XL. 7. sqq.* Quemadmodum enim SERVUS libertatem nolens, hoc Criterio, ad Jubilaeum Magnum servatus fuit, vid. *Exod. XXI. 5. sqq.* ut ad Syrorum consuetudinem cum CLERICO deviare non sit opus; ita JESUS Servus ille justus. *Es. LIII. 11.* traditurus se ipsum pro nobis oblationem & sacrificium DEO, in odorem fragrantiae, *Eph. V. 2.* postquam coelesti Visione certior porro factus & cum MOSE ac ELIA, de iis quae ad passionem pertinebant instantem, collocutus, *speciatim & de exitu, quem impleturus esset in Hierosolyma, Luc. IX. 31.* firmata erant omnia, conf. *Jo. XII. 4.* relicta arbe, super torrentem Kidron ascendit in montem Oblivarum

rum & ibi erat hortus Gethsemane. Matth. XXXII. 36., in quem intravit Christus cum discipulis. Joh. XII. 1.

Terminum ibi accipere coepit Prophetia ZACHARIÆ, quam dederat Cap. XIII. 7. his verbis: O GLADIE SURGE CONTRA PASTOREM MEUM, DICTUM JEHOVÆ ZEBAOth. PERCUTE PASTOREM, UT DISPERGANTUR OVES. Et qui per Divinam Revelationem de MESSIA jam egerat Prophetas, Cap. III. 3. VI. 12. VII. 9. fqq. XI. 13. XII. toto. XIV. 4., Is & nunc de Eodem affligendo, quin & occidendo plenius testatur. Sed quis ILLE est, qui gladium & afflictiones adversus Pastorem hunc immittendas, imperat? Non DEUM PATREM solum, sed & SECUNDAM ac TERTIAM Deitatis Personam hic intelligi, facile concedet, qui ad Oraculi hujus penetralia propius admissus; Percutiens etenim dicitur DOMINUS ZEBAOth, conf. 1. Sam. II. 11. Mal. III. 10. &c. Seu Jehova DEUS Zebaoth. vid. 2. Sam. V. 10. 1. Reg. XIX. 10. 15. Eo ipso autem nomine designantur omnes tres Personæ, & præterea tam PATER, quam FILIUS & SPIRITUS S. sunt ZELOTES ille, qui visitat non modo iniquitates Patrum super filios in tertiam & quartam generationem, Ex. XX. 5. verum & infimul ipsius rigidissima justitia sic efferbuerat super totum Genus humanum & singulos hominum, ut nisi completissima satisfactio præstita fuisset, conciliatio etiam parari aut effici non potuisset: Nec tamen DEUS IPSE in Sua Divina Natura poterat pati, nec ULLA Personarum Deitatis id temperamentum efformare valuit, ut per mixturam Justitiæ ac Bonitatis consuleretur peccatori: Illud enim adversus Immutabilitatem, & hoc adversus rigorem Attributorum Divinorum plus quam blaspheme pugnat. Neque porro frater redimendo redimere potuit Virum, nec DEO dabit expiationem, pretiosior namque est redemptio animæ eorum, ut omittat in æternum. Ps. XLIX. 8. f. Ex operibus namque Legis non justificatur ulla caro coram Ipso. Rom. III. 20. Hinc, ubi HOMO tamen requirebatur, in quo haberemus redemptionem per sanguinem. Eph. I. 7. veluti prope per sanguinem omnia mundabantur, juxta legem & sine sanguinis effusione in V. T. non facta est remissio Ebr.

IX. 22. ita Pontifex futurorum bonorum per majus & perfectius tabernaculum, non manu factum, hoc est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum & vitulorum, sed per proprium sanguinem ingressus est semel in sancta, ita ut eternam redemptionem invenerit. Ebr. IX. 11. f. Et hæc fuit causa illa fontica ac inevitabilis, ut FILIUS DEI appropriaret Sibi humanam NATURAM, quo puta expediret, quæ sine Eadem illa expedire non poterat, v. g. pati, mori, effundere sanguinem &c. Et ideo H. NATURA ex Unione Hypostatica accepit vires vere Divinas, ut in Officiis sustinendis præter & ultra suas naturales proprietates ac vires cooperari posset & non solum effundere sanguinem & mori, sed etiam sanguinem effundere DEI proprium, qui dicitur id est deus & proprio suo sanguine acquisivit Ecclesiam. Act. XX. 28. Unde Sanguis non hominis, sed Filii DEI emundat nos ab omni peccato. 1. Jo. I. 7.

Perspicuum igitur est, quod ZACHARIAS Prophetæ Humanæ Naturæ, in hypostasi Secundæ DEitatis Personæ indissolubiliter subsistentis, conditionem dolorosam dilucide expresserit, postquam enim Ipse tribuerat aperturam fontis ad abluenda peccata v. 1. & abolitionem Ethnicæ Idololatriæ v. 2. sqq. nunc eundem PASTOREM DEI insignit, cujus termini applicationem ad Messiam, illustrissima deductione exhibent loca. Ps. XXIII. 1. sqq. Ezech. XXXIV. 23. sqq. Jo. X. 16. sqq. 1. Petr. II. 25. V. 4. Ebr. XIII. 21.; Quin VIRUM SOCIUM DEI; fuit enim Christus Vir a DEO demonstratus inter Judeos virtutibus & miraculis & signis, quæ fecit per Eum DEUS (Divina scil. Natura, cum Ipso personali Unione conjuncta) in medio illorum. Act. II. 22. Hinc & non designatur proximus quisque, sed intime familiaris, qui est juxta ac circum aliquem, e regione ei, & præsto eidem ad omnia officia, & hac ratione in gradu longe excellentissimo, de H. Christi Natura dicitur, Eandem esse sociam Divinæ Naturæ, in Ipsius hypostasi indissolubiliter subsistentem. DEUS enim manifestatus est in carne. Ebr. II. 14. & Semen Abrahæ assumens vs. 16. Tota sua plenitudine inhabitavit H. Naturam Col. II. 2. ut nunquam amplius sit extra Eandem, aut hæc Eadem extra Eundem.

Eundem. Et quamvis H. Natura non permeet Divinam, ut eandem perficiat evehendo, vel exaltando, nihilominus, cum per Unionem & actum conjunctionis Personalis, realissime possideat totum λόγον, ad Ejusque χαρίσματα & Attributa venerit, quæ cum ipsa personalitate Secundæ Deitatis Personæ eidem communicantur, hinc adeo prope est & manet, ut de arctissime unita dici potuerit, DEUM Ipsum sanguinem fuisse: quis ergo non adverteret, Humanam Naturam hic intelligi, quin ad intentionem Spiritus S. forte, hic affligentem haberemus Ipsam Secundam DEitatis Personam, eo quod JESUS Matth. XXVI. 31. emphasi multa ingeninaverit: Ich werde den Hirten schlagen.

Sed ad ipsam afflictionem convertimur, quæ nomine Percussionis, & Gladio quidem factæ, exprimitur. Proprie quidem CHRISTUS Mediator Noster, Gladio non est percussus, & quamvis Ps. XXII. 21. fervide precatus sit: *Libera a gladio animam meam!* Veruntamen, cum Gladius præcipuum istud belli & punitionum sit organon, hinc tropice hic designat omnes passiones, in corpus & animam Christi redundantes, cunctaque arma spiritualia & corporalia adversus Christum indulgente DEO, a Diabolo etiam Mundoque adhibita, donec CHRISTUS sic definito consilio & præsciencia DEI deditus acceptusque, per manus iniquorum, crucifixus & interfectus fuit. Act. II. 23. Quod quidem omne, egregiis circumstantiis non modo illustrabit Loc. Luc. II. 35. exhibitus, sed & plura hujus rei casu conferri possunt ex Glassio, Ravanello, Flacio, Jahno, Bothsacco, Fesselio, Rechenbergio, Stockio & quot non aliis. Et cum percutere istud Propheticum inferat molestias varii generis, motu quodam insolito & violento adlatas, in horrorem & anxietatem cedentes, & mortem ac interitum adferentes extremum; in quo etiam Græcorum πατάσσω conspirat, hinc omnes hic molestiæ, per Trinum DEUM præcipue inflicta, intelligi debent, quæ invaserunt Humanam Naturam, ut sic sub iisdem servire & laborare oportuerit eandem. Vid. Es. XLIII. 24. LIII. 11. conf. Ps. CX. 2. Frustra siquidem multi in exteriori miseria, captivitate, convitiis, condemnatione, crucifixione &

sic porro subsistunt, quales quidem afflictiones poenarve ex-
 perti sunt ac fortiter sustinuerunt plures etiam Martyres, quin
 & multoties induratissimi malefici. Quanquam enim fat hor-
 rendum id fuerit supplicii genus, quo Christus excisus est
 e terra viventium; Ea tamen plaga, quam a manu indignan-
 tis & Trinunius DEI sensit, infinitis modis superavit reliqua
 omnia. Interpret horum & vere ineffabilium dolorum esse
 poterit nobis hortus Gethsemane, ubi torcular indignationis
 divinae solus sic calcavit, ut spargeretur victoria sanguinis
 super vestes ipsius & omne vestimentum pollutum. Ef. LXIII.
 3. incepit enim affici dolore & tristitia Matth. XXVI. 37. & ta-
 lis dolor significatur, imo tam dolorifere penetrans, ut anxia-
 ta anima dissoluta ferme sit ac dissipetur ad lacrymas & que-
 relas, more parturientium Jo. V. 21. aut parentum, mortem uni-
 ci filii deplorantium 2. Sam. XIX. 2. conf. Thren. I. 23. Gen.
 XLIV. 5. Ef. XXXII. &c. Sed quid opus est accire peregre,
 quod domi habetur? Nonne Matthaeus Θεόπνευστος & miseriam
 Mediatoris flebili satis modo per verbum ἀδύναμις expressit?
 quo significatur tam lamentabile maium, quo quis exani-
 matus ferme, præ dolore deficit, & nimio dolorum rigore fatiscit
 ac sic cruciatur, ut hominum consortium ferre, aut per hominum
 solatia ac medicinam refici amplius non possit. Quoq; non mo-
 do latu impossibili sed & funesta ac atrocissima miseria perfun-
 ditur. Auget hunc significatum MARCUS, dum capite XIV.
 33. utitur verbo ἐκθαμβάσας, quo non modo simplex, sed
 adeo aggravatus exprimitur dolor, ut, quando horrore inspirato,
 ad horripilationem redigitur patiens, da einen die Haut schaudert
 und alle Haare zu Berge stehen. Et has insignes & inexpli-
 cabiles passiones exprimit Salvator ipse v. 38, ad Discipulos
 suos querulus dicens: *Mesta tota est anima mea usque ad mortem,*
 cum & ex Græcis notum, quod ἀμφὶ & περὶ augeant rem, ex-
 pressam, hinc ea est confessionis hujus extensior emphasis,
 superesse puta, nostrum loco, a Trinuno Zelote afflicto Pa-
 stori, nec spatium nec medium dolorum ac miseriarum aver-
 sativum, in ipsa etiam phrasi non male adverterunt Exegetæ,
 quod sit hebraica, quem in finem conferunt Jud. XVI. 16.
 ubi dicitur, quod *Delila palpationibus abbreviata fuerit anima*
Simsonis

Simsonis ad moriendum, sicut & Jonæ II. 5. similitudinem fugerit Propheta, dicens: *Projecerat me in profunditatem, in cor marium, & flumen circumdederat me, omnes fluctus Tui, & unda super me transverunt*: Hoc igitur assimilationis modo, excruciationes ac miseriæ circumvallarunt Redemptorem, ut exclamaret Ps. LXIX. 2. f. *Venerunt aquæ usque ad animam, submersus sum in luto profundo, nec sum consistens: Veni in profunditates aquarum & fluctus obruit me. Vel citra tropum: Circumdederunt me funes mortis & angustia inferni invenerunt me. Angustiam & tristitiam inveni*: Ps. CXVI. 3. Non enim erat qui adscendere tunc faceret Messiam e fovea detestationis & e coeno luti, quo obruebatur potius & inundabatur fluctibus miserationum. conf. Ps. LX. 3.

Si quis his adjungit precum Christi iteratam rationem, & variationem patientissimi Salvatoris admirabilem indicem, Angeli confortationem, Anxietatis plenam circumambulationem & Evangelistæ fidam relationem; *Cum esset in agonia, intentius oravit, factus vero est sudor ipsius, ut gutta sanguinis, descendentes super terram.* Luc. XXII. 44 Is hic quidem, si pius est, horrore, metu & tristitia percussus se sentiet, rigidamque Judicii Divini vindictam super peccata nostra, seria poenitentia ductus, agnoscet ac admirabitur. Non enim hic naturalia symptomata locum habent, sed recte *Celeberrimus WEDELIUS, in Exercitationibus Medic. Philolog. Cent. I. Decad. III. Exercit. III.* sudorem hunc sanguineum miraculi plenum evicit, quia primo quidem accidit in corpore sanissimo, nullius morbi capaci, sanguine etiam post mortem deprehenso integerrimo: Tum vero in corpore ab externa causa non tristato: Porro in agone summo, idque sine prævio malo chronico, & quidem cum *ᾠρόμῃ* deciduis. Si igitur tempus est gemendi, flendi, confitendi ac deprecandi nostra peccata, tunc Quadragesimales Feriæ hos exigunt vere pios mores, & si verba Prophetae commodare ac in usus nostros vertere possumus, quid obstat, quo minus nunc quidem ingeminemus: *Quis dabit caput meum aquas? oculum meum scaturiginem lacrymæ? ut deplorem diu noctuque peccata mea.* conf. Jer. VIII. 22.

Et hæc est summa admonitionis meæ *Cives Optimi Estimatifsimique.* Nostri causa percussus est Redemptor noster,
Morbos

Morbos nostros ille tulit & dolores nostros portavit, in Ipsum incurrere fecit Jehovah iniquitatem omnium nostrum, & quicquid miseriarum nos manebat & hic, & in æternum, illud Joel noster loco nostri sensit & exsolvit; O! nisi petra, ac brutis similes sumus, movebitur cor nostrum: Contremiscat ergo in Redemptoris supplicio terrena nostra substantia! rumpantur infidelium mentium petrae, & qui mortalitatis gravantur sepulchris, discussa obstaculorum mole profiliant! Internis luminibus inspicendi sunt dolores exanimati, Agonia certantis, sanguis moribundi & desertio Redemptoris, ne nos desereremur & extorres essemus omnis salutis! Ut restitueretur omnium salus, omnium vita, recepit in se omnium desperatam causam & vim veteris chirographi, quod solus inter omnes non debuit, pro omnibus solvendo vacuavit: Ut, sicuti per unius reatum omnes facti fuerant peccatores, ita per unius innocentiam omnes fierent innocentes, inde in homines manaret justitia, ubi est humana suscepta natura. Omnia Christus perpeffus fuit, ut nos ab omnibus liberaret. Sicut igitur, nisi mortuus esset, mors non extingueretur, sic nisi timuisset, non essemus nos a metu liberati; Nisi doluisset, non cessassent dolores nostri. Et ita singulas passiones carnis fuisse in Christo, absque peccato commotas invenies, ut non ab ipsis Homo Ille superaretur, sicut & nos, sed ut commotæ vincerentur virtute inhabitantis verbi, & sic natura nostra reformaretur ad melius. Date ergo has grates, date corda vestra huic Propitiatori Vestro, ut audiat, quæ de suggestu sacro Mystæ DEI perorant! Admittatis monita Sacra, ut pœniteat vos scelerum! Qui Christi estis, carnem cum passionibus & concupiscentiis perpetim crucifigite, & memores manete sententiæ Pauli:

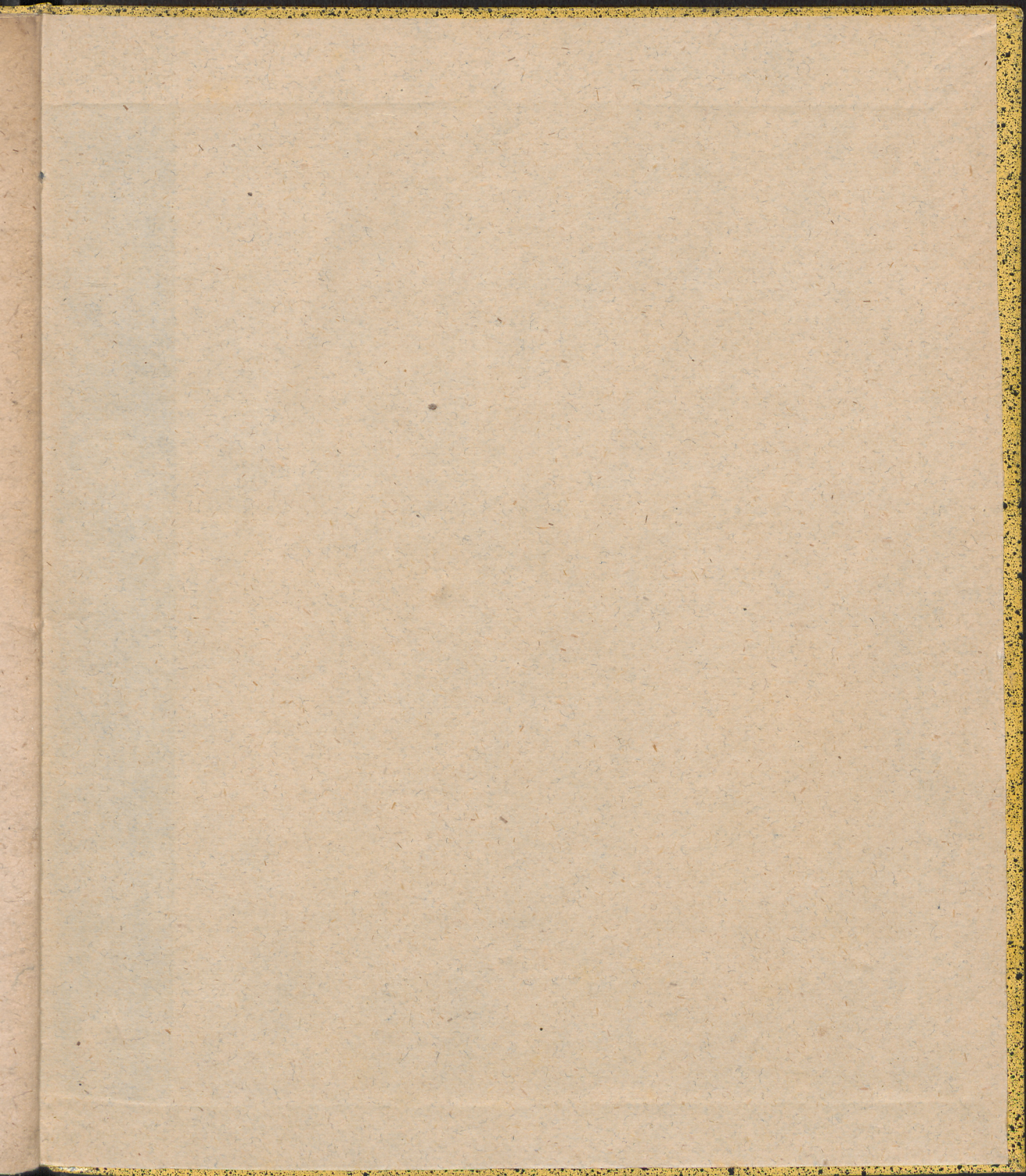
*SI QVIS NON AMAT DOMINUM JESUM CHRISTUM, SIT ANATHEMA MARAN
ATA!*

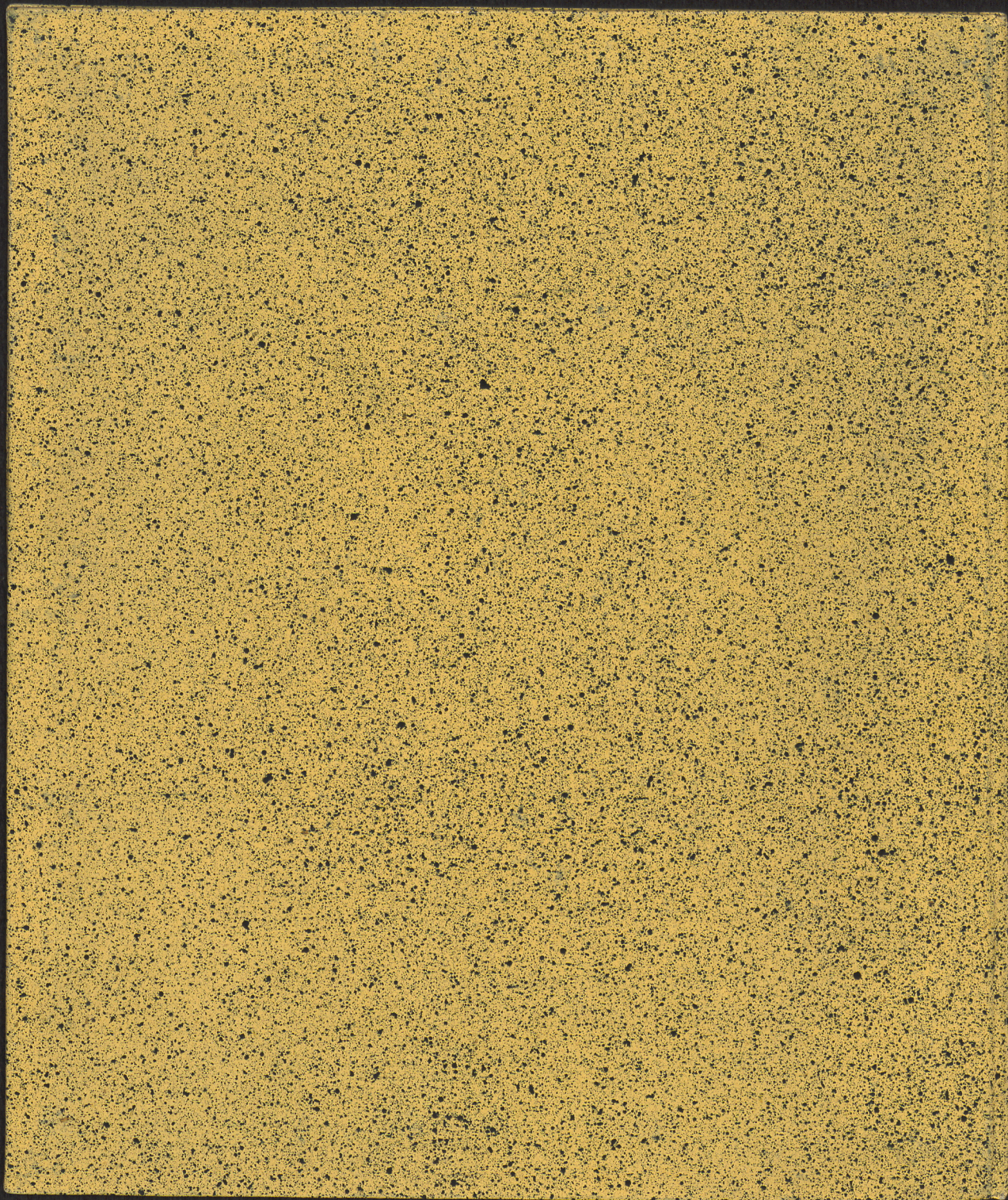
P. P. Sub Sigillo Rectoratus,

Dom. Quinquagesimæ

Anno MDCCXXVII. VII. Calend. Martii.

Simsonis ad moriendum, sicut & Jonæ II. s. similitudinem fugerit Propheta, dicens: *Projecerat me in profunditatem, in cor marium, & flumen circumdederat me, omnes fluctus Tui, & unda super me transiverunt*: Hoc igitur assimilationis modo, excruciationes ac miseriæ circumvallarunt Redemptorem, ut exclamaret Ps. LXIX. 2. f. *Venerunt aque usque ad animam, submersus sum in luto profundo, nec sum consistens: Veni in profunditates aquarum & fluctus obruit me. Vel citra tropum: Circumdederunt me funes mortis & angustia inferni invenerunt me. Angustiam & tristitiam inveni*: Ps. CXVI. 3. Non enim erat qui adscendere tunc faceret Messiam e fovea detestationis & e coeno luti, quo obruebatur potius & inundabatur fluctibus miseriæ. conf. Ps. LX. 3.

Si quis his adjungit precum Christi iteratam rationem, & variationem patientissimi Salvatoris admirabilem indicem, Angeli confortationem, Anxietatis plenam circumambulationem & Evangelistæ fidam relationem; Cum esset in agonia, intensius oravit, factus vero est sudor ipsius, ut gutta sanguinis, descendentes super terram. Luc. XXII. 44 Is hic quidem, si pius est, horrore, metu & tristitia percussus se sentiet, rigidamque Judicii Divini vindictam super peccata nostra, seria poenitentia ductus, agnoscet ac admirabitur. Non enim hic naturalia symptomata locum habent, sed recte Celeberrimus WEDELIUS, in *Exercitationibus Medic. Philolog. Cent. I. Decad. III. Exercit. III.* sudorem hunc sanguineum miraculi plenum evicit, quia primo quidem accidit in corpore sanissimo, nullius morbi capaci, sanguine etiam post mortem deprehenso integerrimo: Tum vero in corpore ab externa causa non tristato: Porro in agone summo, idque sine prævio malo chronico, & quidem cum *ὀρόμῳ* deciduis. Si igitur tempus est gemendi, flendi, confitendi ac deprecandi nostra peccata, tunc Quadragesimales Feriæ hos exigunt vere pios mores, & si verba Prophetæ commodare ac in usum nostros vertere possumus, quid obstat, quo minus nunc quidem ingeminemus: *Quis dabit caput meum aquas? oculum meum fontem lacrymæ? ut deplorem diu noctuque peccata mea.* conf. Jer. VIII. 22.

Et hæc est summa admonitionis meæ *Cives Optimi Aestuatissimique*. Nostri causa percussus est Redemptor noster, Morbos

